

РЕШЕНИЕ

№ 1389

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20211110216082 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 21-4332-012059 от 18.06.2021 г., издадено от Г.Б. - началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание вр. чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП на М. Д. Д., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Недоволен от НП е останал М. Д. Д., който го обжалва в срок, чрез адв. Г. от САК. В жалбата се излагат съображения против обжалвания акт. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно. Поддържа се, че са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е конкретизирано мястото, на което се твърди, че жалбоподателят е предприел маневра, както и не е посочено дали свидетелят в АУАН е очевидец. Сочи, че фактическата обстановка, изложена в АУАН и НП, не отговаря на обективната истина, като поддържа, че по времето, през което е извършвал движение с автомобила си, на платното за движение не е имало велосипедист, а последният се е блъснал в автомобила му. Жалбоподателят моли да бъде отменено обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Д., редовно призован, се явява

лично и с адв. Г., която поддържа доводите в жалбата и моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление на базата на аргументите, изложени в жалбата и депозираните писмени бележки. Застъпва позиция, че ПТП е настъпило вследствие на нарушения на ЗДвП, допуснати от велосипедиста, а нейният доверител е спазвал задълженията си като участник в движението. Претендира разноски по чл. 38 от ЗАдв.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 19.05.2021 г., около 17:00 ч., жалбоподателят М. Д. Д. управлявал лек автомобил „тойота ц хр“ с рег. № XXXXX по ул. „Н. Хайтов“ в гр. София. Същия бил с посока на движение от ул. „Фредерик Жолио Кюри“ към бул. „Самоков“. При номер 2 при извършване на маневра с цел навлизане в крайпътна територия, представляваща вътрешен паркинг, М. Д. не пропуснал и реализирал ПТП с попътно движещият се от дясно велосипедист Л. Г. Г.. В дясната част на пътното платно имало паркирани автомобили, поради което велосипедистът се движел на около един метър разстояние от тях в дясната част на пътното платно. В автомобила на жалбоподателя заедно с него пътувала и съпругата му – св. Д. П..

След настъпилото ПТП бил подаден сигнал до телефон 112. Така, на мястото на инцидента пристигнали полицейски служители, сред които св. Н. Н., които огледали мястото, разпитали двамата водачи, съставили скица на ПТП и протокол за същото, били изготвени декларации за ПТП от водачите на двете пътни превозни средства. Имало следи от съприкосновение между тях в дясната част на автомобила.

Свидетелят Н. съставил на жалбоподателя М. Д. АУАН № 393795 от 19.05.2021 г. за нар. на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП – за това, че не пропуска ППС, движещо се по пътя, който напуска за навлизане в крайпътна територия и реализира ПТП

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 21-4332-012059 от 18.06.2021 г., издадено от Г.Б. -

началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание вр. чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП на М. Д. Д., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели Н. Н. и Л. Г., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като са подробни, кореспондират по между си, последователни са, а твърденията на св. Г. за механизма на настъпване на ПТП кореспондират с показанията на св. Н. по отношение на следите от съприкосновение в дясната част на автомобила. Съдът не кредитира показанията на св. Д. П., тъй като същите остават изолирани, не се подкрепят от други доказателства по делото, а твърденията и, че велосипедистът е имал друга посока на движение, както и се е появил в пътното платно след като автомобилът на жалбоподателя е бил спрял, не кореспондират с данните за следи от съприкосновение в задната дясна част на автомобила и в лявата ръкохватка на велосипеда, описани в приложения по делото Протокол за ПТП № 1790795, рег. номер 4939 от 19.05.2021 г. Посочените следи от съприкосновението между двете ППС кореспондират с показанията на св. Г., че се е движел от дясната страна на платното с първоначалната посока на движение, която е имал жалбоподателят, като при извършване маневра „завой на дясно“ жалбоподателят не го е пропуснал и е последвало ПТП между велосипедиста и задната дясна част на автомобила.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

Съдът намира, че при издаването на НП не е допуснато нито съществено

нарушение на процесуалните правила, нито нарушение на материалния закон, което да е основание за отмяна на наказателното постановление.

Съдът намира за неоснователни възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непосочване на информация за качеството на свидетел в АУАН, тъй като в същия са вписани изискуемите от чл. 42, т. 7 от ЗАНН данни за свидетеля. В Наказателното постановление е описано ясно точното място на нарушението, като е конкретизирано при навлизане в крайпътна територия до кой номер от улицата е настъпило.

Съгласно нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗДвП: „ Водачът на нерелсово пътно превозно средство, завиващо наляво или надясно за навлизане в крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, движещи се по пътя, който той напуска.“ Ето защо, съдът намира, че жалбоподателят, преди да започне маневрата, не е пропуснал колоездача, движещ се по пътя, който той напуска, с което е нарушил цитираната разпоредба на ЗДвП. Той е бил длъжен при предприемането на маневрата да се убеди, че по пътя, който напуска няма ППС, които следва да пропусне.

Съдът намира за неоснователни и възраженията за съществено процесуално нарушение, свързано с необсъждане в НП на своевременно подаденото възражение от жалбоподателя. Съдът констатира, че действително е налице такова нарушение, но същото не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на НП, тъй като не е нарушило правото на защита на жалбоподателя с оглед на възможността за обжалване на НП пред съда.

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от жалбоподателя при форма на вината непредпазливост - жалбоподателят не е предвиждал общественоопасните последици, които могат да настъпят от деянието му, тъй като не е възприел движещото се по пътя му ППС, но е можел и е бил длъжен да предвиди настъпването на същите, като е имал възможност да се огледа, да възприеме намиращият се на пътя му велосипедист и да го пропусне преди реализирането на желаната от него маневра.

Предвиденото наказание в този случай законът е постановил в нормата на чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП и то е двеста лева „глоба”. Съдът намира, че

наказанието е точно установено по размер, поради което няма място изобщо за разсъждения относно неговата справедливост и съразмерност с извършеното деяние.

При тези мотиви, този съдебен състав намира, че НП следва да се потвърди като правилно и почиващо на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 21-4332-012059 от 18.06.2021 г., издадено от Г.Б. - началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание вр. чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП на М. Д. Д., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София-град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____